

การเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์โคลงสี่สุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา  
ปีที่ 5 ระหว่าง วิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) กับวิธีสอนแบบปกติ  
A Comparison of Klong Si Su Parb Composition between Constructivist  
Learning Approach and Traditional Learning Approach to Matthayom  
Sueksa 5 Students

ศศิวงศ์ พูลพิพัฒน์ \*

Sasiwong Poolpipat \*

อาจารย์ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

\* ผู้ประสานงาน: sasiwong.po@buu.ac.th

Lecturer Piboonbumpen Demonstration School, Burapha University

\* Corresponding Author: sasiwong.po@buu.ac.th

(Received: 2025-09-25; Revised: 2025-11-10; Accepted: 2025-12-08)

## บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) กับวิธีสอนแบบปกติ (2) เปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) (3) เปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย โดยการนำคะแนนสอบกลางภาค วิชาภาษาไทยของนักเรียนทั้ง 10 ห้องมาหาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) แล้วเลือกคู่ของค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกันจำนวน 1 คู่มารับสละก พบว่า นักเรียนห้องที่ 8 เป็นกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) และนักเรียนห้องที่ 9 เป็นกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) จำนวน 6 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ จำนวน 6 แผน และแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบค่า (t-test) แบบ Dependent และ Independent

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ทักษะการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) พบว่า ทักษะการแต่งคำประพันธ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ พบว่า ทักษะการแต่งคำประพันธ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**คำสำคัญ:** ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ, วิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist), วิธีสอนแบบปกติ

## Abstract

This research aimed to: (1) compare the skills of composing poetry in the form of Klong Si Suphap among Mathayom Sueksa 5 students taught with the constructivist learning approach versus those taught with the traditional learning approach. (2) examine the improvement in poetry in composing skills in form of Klong Si Suphap of Mathayom Sueksa 5 students before and after instruction using the constructivist learning approach. and (3) examine the improvement in poetry in composing skills in form of Klong Si Suphap of Mathayom Sueksa 5 students before and after instruction using the traditional learning approach. The sample consisted of Mathayom Sueksa 5 students from Piboonbumpen Demonstration School, Burapha University during the

first semester of the 2025 academic year. The participants were selected using simple random sampling. Midterm examination scores in Thai language from all 10 classrooms were analyzed using a one-way ANOVA, and one pair of groups with no significant difference was randomly selected by drawing lots. Students in class 8 were assigned to the constructivist learning approach group, while those in class 9 were assigned to the traditional learning approach group.

The research instruments included six lesson plans based on the constructivist learning approach and 6 lesson plans based on the traditional learning approach, as well as a test to measure students' ability to compose poetry in the form of Klong Si Suphap. The evaluation criteria were validated by experts, and the index of consistency (IOC) was established. Data were analyzed using both dependent and independent t-tests.

The research results can be summarized as follows: (1) students taught with the constructivist learning approach demonstrated significantly higher poetry composition skills in the form of Klong Si Suphap than those taught with the traditional learning approach at the .05 level of significance (2) students' poetry composition skills in the form of Klong Si Suphap among Mathayom Sueksa 5 students after learning through the constructivist learning approach were significantly higher than before learning at the .05 level. (3) students' poetry composition skills in the form of Klong Si Suphap among Mathayom Sueksa 5 students after learning through the traditional learning approach were significantly higher than before learning at the .05 level.

**Keywords:** Poetry composition skills in the form Klong Si Su Parb, The constructivist teaching method, Conventional teaching method

## บทนำ

การประพันธ์ หรือการแต่งบทร้อยกรองนั้น เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดหรือความในใจ รวมทั้งปรัชญาชีวิต และประสบการณ์ของผู้เขียน โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ภาษาที่เป็นสื่อในการถ่ายทอดเป็นภาษาที่มีความประณีตงดงาม และมีแบบแผน สามารถสื่อสารทาง

จินตนาการ และอารมณ์สะท้อนใจได้เป็นอย่างดีงานประพันธ์จึงจะนับว่าเป็นศิลปะ (มะเนาะ ยูเด็น และวันเนาว์ ยูเด็น, 2548, หน้า 1) ซึ่งต้องอาศัยการใช้ศิลปะทางภาษาเป็นตัวถ่ายทอดให้ตรงกับความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน สอดคล้องกับความเห็นของ ป. มหาจันทร์ (2544) ที่ว่า ภาษาไทยเรานั้นมีอัจฉริยลักษณะในด้านความไพเราะมีความงาม มีสุนทรียลักษณะในตัวเอง ประดุจเพชรที่ยังมิได้เจียรไน หากมีวรรณกรรมผู้มีฝีมือนำไปร้อยกรองเป็นบทกวี ก็จะได้ผลงานที่มีคุณค่าดังเพชรเม็ดงามที่เจียรไน โดยนายช่างผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งหัวใจของบทกวีนั้นอยู่ที่ความงาม ความไพเราะ ให้อารมณ์ความรู้สึก และความหมายที่ดี (เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์, 2539, หน้า 12)

ถึงแม้ว่าการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันกำหนดให้มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแต่งคำประพันธ์ไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ความเป็นจริงในปัจจุบันนั้น ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร (สุริยา แสนสุขไสย, 2562, หน้า 5) ซึ่งอาจเป็นเพราะยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้การแต่งคำประพันธ์ได้รับความสนใจน้อยลง นอกจากนี้สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย (2538, หน้า 137) ได้แสดงความเห็นเพิ่มเติมว่าในด้านการเขียนคำประพันธ์ร้อยกรองว่าเป็นการเขียนที่ค่อนข้างซับซ้อนกว่าการเขียนในรูปแบบอื่น การสอนเขียนคำประพันธ์ร้อยกรองนี้จึงดูเป็นเรื่องยากสำหรับครู ส่วนในด้านตัวนักเรียนเองก็รู้สึกว่ายากและไม่ใช่ง่าย ครูมักประสบปัญหาในการสอนนักเรียนให้มีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ อีกทั้งการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสุสี่ภาพนั้น ถือว่าไพเราะ และนิยมแต่งกันมาแต่โบราณ นับว่าเป็นหลักของโคลงทั่ว ๆ ไป เพราะถ้าแต่งได้แล้วก็จะสามารถแต่งโคลงอื่นได้โดยไมยาก เพราะฉะนั้นผู้ศึกษาจึงควรรู้ และแต่งได้ (กำชัย ทองหล่อ, 2552, หน้า 400) จึงมีความจำเป็นในการหารูปแบบวิธีการต่าง ๆ มาปรับใช้เพื่อกระตุ้น และสร้างเสริมทักษะความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ต่อไป

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาหาวิธีการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ จากเอกสารวิชาการ และงานวิจัยต่าง ๆ พบว่า วิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) เป็นปรัชญาการศึกษาที่ตั้งอยู่บนฐานความเชื่อที่ว่านักเรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยสมาลี ชัยเจริญ (2551, หน้า 103) กล่าวว่า Constructivist เป็นทฤษฎีที่เน้นการสร้างความรู้ใหม่ โดยเชื่อว่านักเรียนมีความรู้เดิมอยู่แล้ว การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวนักเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ตนพบเห็นกับความรู้ ความเข้าใจเดิมมาก่อน โดยพยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ และปรากฏการณ์ ที่พบมาสร้างเป็นโครงสร้างทางปัญญา ซึ่งความรู้นี้จะฝังติดอยู่กับคนสร้าง สอดคล้องกับความเห็นของทิตนา แคมมณี (2560, หน้า 94-95) กล่าวว่าวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) เป็นกระบวนการทั้งทางด้านสติปัญญาและสังคมควบคู่กันไป โดย

นักเรียนจะต้องเรียนรู้จากกระบวนการแปล และสร้างความหมายที่หลากหลายในบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม จนเกิดประสิทธิภาพถึงขั้นทำได้ และแก้ปัญหาได้จริงจากองค์ความรู้ที่นักเรียนได้สร้างขึ้นด้วยตนเอง ดังนั้น ความรู้ของแต่ละคนเป็นความรู้เฉพาะตัวเป็นสิ่งที่ตนสร้างขึ้นเอง โดยนักเรียนจะเป็นผู้กำหนด ด้วยวิธีการเรียนของตนเอง และเป็นผู้ตัดสินใจว่าตนเองจะได้เรียนรู้อะไร เรียนรู้อย่างไร และพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอย่างไร และทำสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนด้วยตนเอง ภายใต้การอำนวยความสะดวกของครู

จากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัยในรายวิชา ท32101 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต "พิบูลบำเพ็ญ" มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่แต่งคำประพันธ์ไม่ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ ขาดความเข้าใจเรื่องของลักษณะบังคับในบทคำประพันธ์ อีกทั้ง ยังขาดทักษะในการเลือกสรรคำเพื่อให้เกิดความไพเราะ และถูกต้องตามฉันทลักษณ์ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ที่น่าสนใจ และมีจุดเด่นที่เหมาะสมที่จะนำวิธีการจัดการเรียนรู้นี้มาทดลองใช้เพื่อมุ่งสร้างองค์ความรู้ที่คงทน และเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียน เพื่อตอบสนองความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน ตลอดจนลดความยาก ปรับปรุง และพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นต่อไป

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยพบว่าวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) เป็นการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยสุริยา แสนสุขไสย (2562, หน้า 5) กล่าวว่า วิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้เป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ จนกลายเป็นโครงสร้างทางสติปัญญาที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้น อีกทั้งธรรมชาติของวิชาภาษาไทย ยังเป็นวิชาที่เน้นเรื่องทักษะ ที่ต้องฝึกฝน และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ที่คงทน ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการแต่งคำประพันธ์ ซึ่งจะต้องฝึกฝนซ้ำ ๆ จนเกิดความชำนาญ อีกทั้งยังต้องมีการวัดผล และประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการแก้ไข ปรับปรุง จนเกิดเป็นทักษะโดยประกอบด้วยขั้นตอนการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม เป็นขั้นเน้นให้นักเรียนได้แสดงความรู้หรือความเข้าใจเดิมที่มีอยู่ โดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสงสัย เพื่อนำไปสู่การค้นคว้าหาคำตอบ เช่น นักเรียนร่วมกันพิจารณาตัวอย่างของการเขียนน้อยแก้วและร้อยกรอง โดยนักเรียน และครูร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงความแตกต่าง และความคล้ายคลึงของทั้ง 2 ตัวอย่าง และร่วมกันสรุปนิยามของบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง เป็นต้น 2) ขั้นเน้นมนทัศน์เป้าหมาย ที่เน้นการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อยเพื่อให้นักเรียนค้นคว้าข้อมูล และทดลอง โดยใช้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

3) ขั้นท้าทายความคิด เป็นขั้นตรวจสอบความถูกต้องระหว่างความรู้เดิมที่มี กับความรู้ใหม่ที่ค้นพบ เพื่อยืนยันความรู้ และประสบการณ์ใหม่ของผู้เรียนที่ถูกต้อง และ 4) ขั้นการประยุกต์ความรู้ เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถนำโมทัศน์ที่เรียนรู้ไปประยุกต์ในสถานการณ์อื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ศึกษาเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้อย่างหลากหลายด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา และพัฒนาทักษะในด้านการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต "พิบูลบำเพ็ญ" มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) กับวิธีสอนแบบปกติ เพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการแต่งคำประพันธ์ และพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถที่เกิดจากการปฏิบัติจริงผ่านกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนเพื่อเพิ่มทักษะความสามารถที่สูงขึ้น

### วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) กับวิธีสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist)
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

### สมมติฐานของการวิจัย

1. ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปกติ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

## วิธีดำเนินการวิจัย

### 1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้การออกแบบวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental Design) รูปแบบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม, วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (The single group, pretest-posttest design)

### 2. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โดยมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 ห้องรวมทั้งสิ้น 390 คน

#### 2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) มี 2 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 นำผลคะแนนสอบกลางภาค วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 10 ห้องเรียนมาวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่ามีอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทดสอบเพื่อหาค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Post hoc test or multiple comparison) จากนั้นสุ่มเลือกคู่ที่ไม่แตกต่างกันของค่าเฉลี่ยมา 1 คู่ ได้ห้อง 8 และ 9 ขั้นตอนที่ 2 จับสลากนักเรียนจำนวน 2 ห้อง โดยนักเรียนห้องที่ 8 เป็นกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) และห้องที่ 9 เป็นกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

### 3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีดังนี้

#### 3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist)

โดยการศึกษารายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาปีที่ 4-6) วิเคราะห์หลักสูตรคำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์ เนื้อหาของร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ ศึกษาวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) เรื่องการแต่งคำประพันธ์ ประเภท

โคลงสี่สุภาพ 6 แผน 6 คาบ ซึ่งในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ จะประกอบไปด้วยขั้นตอนการสอนรวม 4 ขั้นตอน 1) ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Eliciting students' pre-existing ideas) 2) ขั้นเน้นมโนทัศน์เป้าหมาย (Focusing on the target concept) 3) ขั้นท้าทายความคิด (Challenging students' ideas) 4) ขั้นการประยุกต์ความรู้ (Applying newly constructed ideas to similar situation) โดยมีคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence Index-IOC) โดยจากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 เมื่อการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องจะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .50 จึงจะถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ โดยการศึกษารายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาปีที่ 4-6) วิเคราะห์หลักสูตร คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์ เนื้อหาของร้อยกรอง ประเภทโคลงสี่สุภาพ ศึกษาวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้(Constructivist) เรื่องการแต่งคำประพันธ์ ประเภทโคลงสี่สุภาพ 6 แผน 6 คาบ ซึ่งในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ จะประกอบไปด้วยขั้นตอนการสอนรวม 4 ขั้นตอน 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นกิจกรรมการสอน 3) ขั้นสรุปบทเรียน 4) ขั้นวัดผล และประเมินผล โดยมีคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence Index--IOC) โดยจากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 เมื่อการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องจะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .50 จึงจะถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

3.3 แบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ เป็นข้อสอบแบบอัตนัย โดยกำหนดให้แต่งคำประพันธ์จำนวน 2 หัวข้อ คือ แต่งโคลงสี่สุภาพ จำนวน 2 บท กำหนดชื่อเรื่องที่จะให้แต่งทั้งก่อนเรียน และหลังเรียนแบบคู่ขนาน และในทุกคาบเรียนจำนวน 6 คาบจะให้นักเรียนร่วมกันแต่งคำประพันธ์โคลงสี่สุภาพโดยครูกำหนดหัวข้อให้นักเรียนจึงได้ฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์อยู่เสมอ และได้้นำแบบทดสอบทั้งหมดไปให้ผู้เชี่ยวชาญผู้ด้านการสอนภาษาไทย 2 คน และด้านการวัด และประเมินผล 1 คนทั้ง 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้อง โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของ เนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้กับวัตถุประสงค์ จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 จากนั้นพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องจะต้องมีค่ามากกว่า หรือเท่ากับ .50 จึงจะถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

3.4 เกณฑ์การประเมินผลการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ สร้างเกณฑ์การประเมินผลนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 2 คน และด้านการวัด และประเมินผล 1 คนเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความสอดคล้องซึ่งประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 เมื่อการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องจะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .50 จึงจะถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

#### 4. การเก็บและรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บและรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ทดสอบทักษะการแต่งคำประพันธ์ก่อนเรียนกับกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แบบทดสอบวัดทักษะในการแต่งคำประพันธ์ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

4.2 ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มทดลองด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การแต่งคำประพันธ์ โดยใช้วิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) ที่กำหนดไว้ จำนวน 6 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง และนักเรียนกลุ่มควบคุมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การแต่งคำประพันธ์โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ ที่กำหนดไว้ จำนวน 6 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง

4.3 ทดสอบทักษะการแต่งคำประพันธ์หลังเรียนกับกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะในการแต่งคำประพันธ์ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

4.4 นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

#### 5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (Statistics Package for Social Sciences: SPSS) โดยดำเนินการดังนี้

5.1 เปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติโดยใช้สถิติ t-test แบบ Independent sample

5.2 เปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ ก่อนเรียน และหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent sample

5.3 เปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ ก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent sample

### ผลการวิจัย

การวิจัยการเรื่อง การเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) กับวิธีสอนแบบปกติ นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) กับวิธีสอนแบบปกติ มีรายละเอียดดังนี้

| แบบทดสอบ                                       | n  | $\bar{X}$ | (S.D.) | t     | Sig(2-tailed) |
|------------------------------------------------|----|-----------|--------|-------|---------------|
| วิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้<br>(Constructivist) | 21 | 16.86     | 1.17   | 7.275 | <0.01*        |
| วิธีสอนแบบปกติ                                 | 21 | 14.95     | 1.13   |       |               |

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) กับวิธีสอนแบบปกติ พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง (กลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) มีค่าเฉลี่ยทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ สูงกว่ากลุ่มควบคุม (กลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพเท่ากับ 16.86 คะแนน และนักเรียนกลุ่ม

ควบคุมมีค่าเฉลี่ยทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพเท่ากับ 14.95 คะแนน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) มีรายละเอียดดังนี้

| กลุ่มทดลอง | n  | $\bar{X}$ | (S.D.) | t      | Sig(2-tailed) |
|------------|----|-----------|--------|--------|---------------|
| ก่อนเรียน  | 21 | 7.73      | 1.12   | 38.083 | <0.01*        |
| หลังเรียน  | 21 | 16.86     | 1.17   |        |               |

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วย วิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) พบว่า นักเรียนกลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) มีค่าเฉลี่ยทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพก่อนเรียนเท่ากับ 7.73 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพหลังเรียนเท่ากับ 16.86 คะแนน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติมีรายละเอียดดังนี้

| กลุ่มควบคุม | n  | $\bar{X}$ | (S.D.) | t     | Sig(2-tailed) |
|-------------|----|-----------|--------|-------|---------------|
| ก่อนเรียน   | 21 | 7.86      | 1.17   | 27.02 | <0.01*        |
| หลังเรียน   | 21 | 14.95     | 1.13   |       |               |

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติพบว่า นักเรียนกลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ยทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพก่อนเรียนเท่ากับ 7.86 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพหลังเรียนเท่ากับ 14.95 คะแนนซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้

## อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ทักษะการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) สูงกว่าทักษะการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่งผลให้ผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย สอดคล้องกับงานวิจัยของสุริยา แสนสุขไสย (2562) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลการวิจัยพบว่าทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ทักษะการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้

แบบปกติ และคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยทำให้เห็นว่า การสอนด้วยวิธีสอนสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) นั้นช่วยพัฒนาทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ เพราะขั้นตอนของการสอนสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) นั้นมีขั้นตอนที่ให้นักเรียนได้ทบทวนองค์ความรู้เดิม และเรียนจากประสบการณ์พื้นฐานของนักเรียน โดยเมื่อวิธีการสังเกตการณ์ จากระยะเวลาที่นักเรียนทำการฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความถูกต้องในการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพของนักเรียนที่เพิ่มมากขึ้น และใช้เวลาในการแต่งที่น้อยลง และได้เพิ่มทักษะการเรียบเรียงข้อมูล การวางแผน แสดงให้เห็นว่าวิธีสอนสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) ช่วยให้นักเรียนพัฒนามีทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพในระดับที่สูงขึ้น

2. ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) พบว่า ทักษะการแต่งคำประพันธ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของมาลีรัตน์ กระต่ายทอง (2554) ศึกษาเรื่องผลของการใช้รูปแบบการสอนสี่ขั้นตอนตามแนว Constructivist ที่มีต่อมโนทัศน์เรื่องกระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก และทักษะการจัดกระทำ และสื่อความหมายข้อมูลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยมโนทัศน์เรื่องกระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยผู้วิจัยได้จัดกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบด้วยวิธีสอนสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) ซึ่งจัดการเรียนการสอนใน 4 ขั้นตอน (Calik et al., 2010) คือ (1) ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Eliciting students' pre-existing ideas) เป็นขั้นเน้นให้นักเรียนได้แสดงความรู้ หรือความเข้าใจที่มีอยู่เดิมในเรื่องที่จะเรียน โดยครูใช้คำถามเพื่อตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของนักเรียน เพื่อนำไปสู่การค้นคว้าหาคำตอบ (2) ขั้นเน้นมโนทัศน์เป้าหมาย (Focusing on the target concept) เป็นขั้นการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อยเพื่อให้นักเรียนค้นคว้าข้อมูล และทดลอง โดยเน้นให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เช่น ให้นักเรียนฟังเพลง “รถของเล่น (Toy car)” จากนั้นนักเรียนร่วมกันพิจารณาการเรียงลำดับเนื้อหาของเพลงว่าใจความสำคัญที่เพลงต้องการจะสื่อมีอะไรบ้าง และได้ข้อสรุปทำให้เข้าใจมโนทัศน์ที่เพลงต้องการจะสื่อ (3) ขั้นท้าทายความคิด (Challenging students' ideas) เป็นการตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนระหว่างความรู้เดิมที่มี

กับความรู้ใหม่ที่ค้นพบ โดยครูเป็นผู้ตรวจสอบ และยืนยันความรู้ หากยังไม่ถูก ครูใช้บทสนทนาเพื่อชี้ นำไปสู่สมมติฐานที่ถูกต้อง และ (4) ขั้นการประยุกต์ความรู้ (Applying newly constructed ideas to similar situation) เป็นขั้นที่เน้นให้นักเรียนนำสมมติฐานที่เรียนรู้ไปประยุกต์ในสถานการณ์อื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ศึกษาได้อย่างหลากหลาย โดยให้นักเรียนร่วมกันแต่งคำประพันธ์และ อธิบายสิ่งที่ต้องการสื่อสาร โดยบทบาทของครู คือ การอำนวยความสะดวกในด้านการเรียนรู้ให้นักเรียน ให้คำปรึกษา และคอยชี้แนะแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนกระตุ้น และ เสริมแรงด้วยวิธีต่าง ๆ และเกิดทักษะที่คงทน สอดคล้อง และเหมาะสมอย่างยิ่งกับธรรมชาติของวิชา ภาษาไทยซึ่งส่งผลให้ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอน สร้างองค์ความรู้ (Constructivist) มีทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพที่สูงขึ้น ตามลำดับ

3. ทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติพบว่า ทักษะการแต่งคำประพันธ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย สอดคล้องกับงานวิจัย ของนิศรา วงษ์สุบรรณ (2553) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งร้อย กรองประเภทโคลงสี่สุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4MAT กับ การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งร้อย กรองประเภทโคลงสี่สุภาพ ก่อนเรียน และหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยยังพบว่า วิธีสอนแบบปกติมุ่งเน้นวิธีการสอนที่ครูเป็นศูนย์กลาง มีบทบาทหลักในการบรรยาย อธิบาย ให้กำหนดองค์โดยการบรรยายมากกว่าการให้นักเรียนลงมือ ปฏิบัติ และโดยเฉพาะในเนื้อหาการแต่งคำประพันธ์ที่นักเรียนต้องได้รับฝึกฝนทักษะ และนำความรู้ มาพัฒนาต่อยอดในการแต่งคำประพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ต่อไป

### ข้อเสนอแนะ

#### 1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1) วิธีวิธีสอนสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) เป็นวิธีการสอนที่เน้นให้นักเรียน ได้ฝึกฝน และปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง การขาดเรียนของนักเรียนในคาบใดคาบหนึ่งที่ครูจัดวางเนื้อหาไว้ อย่างเป็นระบบ จากง่ายไปสู่ยากแบบขั้นบันได อาจทำให้นักเรียนต่อยอดองค์ความรู้ในเรื่องใหม่ได้

ยากขึ้นเพราะฉะนั้นครูต้องใช้ระยะเวลาในห้องเรียนสอนเสริมแก่นักเรียนที่ขาดเรียนไปในคาบเรียนที่ผ่านมา เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนของนักเรียนโดยส่วนใหญ่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

1.2) ทักษะการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียน เป็นทักษะที่ต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝน และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยต้องใช้ระยะเวลาในการบ่มเพาะเพื่อฝึกฝน และพัฒนาจนเชี่ยวชาญ ซึ่งจากระยะเวลา แต่วิธีวิธีสอนแบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) จะช่วยสร้างระบบการวางแผนในการแต่งคำประพันธ์ โดยในการสร้างองค์ความรู้ ทบทวนองค์ความรู้เดิม และเรียนจากประสบการณ์พื้นฐานของนักเรียน จึงทำให้ใช้เวลาในการแต่งคำประพันธ์น้อยลง และเพื่อพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียนควรให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดหัวข้อ เพื่อเป็นการให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์และเป็นออกแบบกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้

## 2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1) ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับคำประพันธ์ประเภทต่าง ๆ ที่สามารถนำมาปรับใช้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบใหม่ ๆ เพราะวิชาเกี่ยวกับคำประพันธ์เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้ในรูปแบบเดิม ๆ อาจส่งผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการที่จะศึกษา และเกิดอคติต่อการแต่งคำประพันธ์ในระยะยาว

2.2) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาเกณฑ์ การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพที่สามารถวัดความงาม และความไพเราะของแต่งคำประพันธ์ที่เป็นกลาง เพื่อสร้างการยอมรับในระดับที่สูงขึ้น

## เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551ก). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร.
- กำชัย ทองหล่อ. (2552). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: รวมสาส์น.
- ทิตนา แคมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิศรา วงศ์สุบรรณ. (2553). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทโคลงสี่สุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4MAT กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนปกติ*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์. (2539). *เรียงร้อยถ้อยคำ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: เอส พี เอฟ พรินต์ติ้ง กรุ๊ป.
- ป. มหาจันทร์. (2544). *สอนเด็กให้เป็นกวี*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- มะเนาะ ยูเด็น และวันเนาว์ ยูเด็น. (2548). *ความรู้เกี่ยวกับร้อยกรอง*. กรุงเทพมหานคร: องค์กคุรุสภา.
- มาลีรัตน์ กระต่ายทอง. (2554). *ผลของการใช้รูปแบบการสอนสี่ขั้นตอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อมโนทัศน์เรื่องกระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก และทักษะการจัดกระทำ และสื่อความหมายข้อมูลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มรรย. (2538). *วิธีสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์.
- สุมาลี ชัยเจริญ. (2551). *เทคโนโลยีการศึกษาและการพัฒนาระบบการสอน*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น, คณะศึกษาศาสตร์, ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา.
- สุริยา แสนสุขไสย. (2562). *การเปรียบเทียบทักษะการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว Constructivist กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Calik, M., Ayas, A., Coll, R. K., Unal, S., & Costu, B. (2007). Investigating the effectiveness of a constructivist-based teaching model on student understanding of the dissolution of gases in liquids. *Journal of Science Education and Technology*, 16 (3), 257-270.